

கடவுள் துணை.

வித்தியாபாநு.

மதுரையில் பிரசுரமாகும்

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தொகுதி ௫ } பிரமாதீசனா ஐப்பசிமீ } பகுதி ௭.

தபாற்சாலை ஏற்பாடு. Postal System.

அன்புநாள் வாய்ந்து நம்மை ஆளும் ஆங்கில அரசாட்சியால், நமது தாய் நாடாகிய இந்தியா தேசம் அளவிறந்த நன்மை அடைந்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததொன்றே. இந்நன்மைகள் பலவற்றுள்ளும் அதிமுக்கியமானதும், ஆள்வோர்க்கும் ஆளப்படுவோர்க்கும் அதிகப்பிரயோஜனம் ஆனதும், லாபகரமானதும், யாவராலும் அபிப்பிராய பேதமின்றிப் புகழப்படுவதும் “தபாற்சாலை ஏற்பாடு” ஒன்றே ஆகும்.

ஆதியில் இந்தியாவில் தபாற்சாலை இருந்ததில்லை. இந்தியாவில் மட்டுமேன்? எங்குமே அஃதிருந்ததில்லை யென்று துணிந்துரைக்கலாம். இஃதில்லாதிருந்ததற்குக் காரணம் அறியக் கஷ்டமில்லை: முற்காலத்தில் மனிதர்கள் இப்போதையினும் எவ்வளவோ மடங்கு ஜனத்தொகையிற் குறைந்திருந்தனர். அவர்கள் தம் இனத்தாருடன் ஆதியில் ஒரே கிராமத்தில் வசித்து வந்தனர். அவர்களுடைய தொகை வரவர அதிகரிக்க ஆரம்பிக்கவே, அவர்களிற் பலர் அக்கம்பக்கத்துக் கிராமங்களில் வசிக்கலாயினர். அப்பொழுதும் அவர்களுக்குத் தபாற்சாலை அநாவசியமாகவே இருந்தது. ஏனெனில், அவர்கள் பரஸ்பரம் தம் க்ஷேமலாபங்களை நேரிற்போயும் ஆங்காங்கு சென்று திரும்பும் உற்றோர் உறவினர் மூலமாகவும் அறிவர். செல்வ

வான்களாய் இருப்போர் தம் “வேட்டியார்”கள் மூலமாக வேற்றார் விஷயமும் அறிவர். பரமஏழைகளாயிருப்போரும், பணக்கார லோபிகளும் தம் இனத்தாரைப் பற்றிய கேழ்மலாபங்கள் தெரியாவிடினும், அவர்களைப்பற்றிய அசுப சமாசாரம் எட்டாமலிருக்கும்வரை அவர்கள் கேழ்மமாக இருப்பதாகவே யெண்ணி மகிழ்வார். இக்காலத்தில் கிராமாந்தரங்களில் உள்ளோர்க்குத் தந்திபோனால் அவர்கள் தொந்தரிகலங்குவதுபோல, முற்காலத்திலேயும், கடிதம் பெற்றே வழக்கமில்லாத இன்னோர்க்கு, ‘வேட்டியான்’ அல்லது வேற்றாள் மூலமாக ‘நயிக்கு’ அல்லது சமாசாரம் கிடைக்குமாயின், அது, “இழவோலை” யோ, விசனம் விளைக்கும் வேறு எவ்விஷயமோ என்ற பீதியைத் தரும். பெரும்பாலும் அவர்கள் எண்ணம் பொய்க்காது.

இந்த வழக்கமும் சமாதான காலத்தில் தான் அனுஷ்டானத்தில் இருந்தது. யுத்த காலங்களில் சமாசாரப் போக்குவரவுக்காகப் புறக்களைப் பழக்கி அவற்றின் கழுத்தில் காசுதம் அல்லது ஓலைகளைக் கட்டிக் குறித்த இடங்களுக்கு அனுப்பி அவற்றின் மூலம் சங்கதிகளை அறிந்தும் அறிவித்தும் வந்தனர். நானூ அரசாங்கத்தினரும், ராஜகலகம் யுத்தம் முதலிய அபாயகரமான காலங்களில் இம் முறையைக்கையாடிவரும் விஷயம் இன்றும் நன்கறியலாகும். நிற்க.

இவ்வாறு அக்கம்பக்கங்களில் உள்ள கிராமங்களில் வசித்தோரும், நாள்டைவில் ஜனத்தொகையில் பன்மடங்கு பல்சியதினாலும், தாம் வசிப்பதற்கு இடமும், தம் ஜீவனோபாயத்திற்கும், அறிவு விசாலத்திற்கும், தேகாரோக்கியத்திற்கும் ஆவசியகமான பொருள்களும், தமது உறைவிடம் ஒன்றிலேயே பெறமுடியாமற் போனதினாலும், இவைபோன்ற பிறகாரணங்களாலும், வேறு தூரதேசங்களிற் சென்று ஆங்குக் குடியேறி வசிப்பது இன்றியமையாத தொன்றாயிற்று. “தூரதேசம்” என்றால் ‘இந்தியாவுக்கும் அப்பால்’ என்று எண்ணற்க. இரண்டொருநாள் பிரயாணம் பிடிக்கும் இடமென்றே கொள்க. முற்கூறிய எல்லாக்காரணங்களிலும் ஊர்விட்டு ஊர்போவதற்கு அதிமுக்கிய காரணம் ஜீவனோபாயமே.

“சேனித்தும், சென்றிரந்தும், தெண்ணீர்க்கடல்கடந்தும், பாவித்தும், பாராண்டும், பாட்டிசைத்தும்,—போவிப்பம்

பாழின் உடம்பைப் பசியின் கொடுமையால்
நாழி அரிசிக்கே நாம்.”

ஜனங்கள் இவ்வாறுதொலைதூரங்களுக்குப்போகவே, அவர்கள் தமதுஉள்ளக்கருத்தையும், சுபாசுபங்களையும் பரஸ்பரம் அறிவித்துக்கொள்ளவும் தமக்கு வேண்டிய வற்றை எளிதில் பெறவும் இயலாமற் போய்விட்டது. அப்பொழுது அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்களுக்கு அளவில்லை. இக்கஷ்டங்களை நிவிர்த்தித்துக்கொள்ள ஓர் மார்க்கம் கண்டுபிடிப்பது அவர்களுக்கு அவசியமாயிற்று. அவசியம் ஏற்பட்டால் யுக்தி தானாகவே தோன்றுமன்றோ? சின்னட்களுக்கெல்லாம் ஜனங்கள் தம் கடிதங்களையும் பொருள்களையும் கொண்டு போகவென்றே தனியாக வேலைபாட்களை நியமித்து அவர்களுக்குத் தக்க சம்பளம் கொடுத்து வந்தனர். ஆயினும் இவ்வாறு கடிதம் முதலியன போக்குவரவு செய்து வருவதற்குப் பொருள் நஷ்டத்துடன் காலநஷ்டமும் ஆனதோடு வேறுபல இடையூறுகளும் இருந்தன: கடிதம், பொருள் முதலியன கொண்டு போகிறவனைக் கள்வர்கள் வழியில் மடக்கி அடித்தோ, கொன்றோ அவன் கையிலுள்ள வற்றை அபகரித்துச் செல்லக்கூடும். அல்லது, கடிதம் கொண்டு போகிறவனுக்கு ஏதேனும் வேறு இடையூறு நேரிட்டாலும் அதிகமாகக் காலம் தாழ்க்கக்கூடும். அல்லது அவனை அயோக்கியனாக இருந்தால் “அகப்பட்டது லாபம்” என்று அப்பொருளுடன் எங்கேனும் எவர்க்கும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் கம்பி நீட்டி விடக்கூடும் அல்லவா?

இரண்டொருநாள் பிரயாண தேசங்களுக்குக் கடிதம் பொருள் முதலியன போக்கு வரவு செய்ய இவ்வளவு கஷ்டமிருந்தது என்றால், இப்போதுள்ளது போல் பல்லாயிரக் கணக்கான மைல்தூரமுள்ள இடங்களுக்குப் போக்கு வரவு செய்ய எவ்வளவு சங்கடப்பட வேண்டி யிருக்கும் பாருங்கள்! கஷ்டம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். எல்லராலுமாவது இவ்வாறு கடிதப் போக்கு வரவு செய்யப்பட்டு வந்ததோ என்றால், இல்லையே! பெரும்போக போக்கியங்களை அனுபவித்து வந்த பணக்காரரே செய்து வந்த காரியம் இது. ஆனால் இப்பொழுதோ, அறிவும் ஆற்றலும் படைத்த நமது அர

சாங்கத்தாரது பேருதவியால் நித்திய தரித்திரரும் காலணுவே செலவு செய்து கடிதமும், சொற்பப் பணமே செலவழித்து விலை மிக்க அரிய பொருள்களும் ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கப்பாலும் அனுப்பலாகும். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டவை அதி சீக்கிரத்தில் குறித்த காலத்தில் அனுப்பப்படுவோர் கையிற் கிடைக்கும்.

இந்தியாவில் அரசாங்கத்தார் மூலமாக குடிஜனங்களின் தபால் போக்குவரவு முதல் முதல் ஏற்பாடு செய்தவன் ஷர்ஷா என்னும் மகமதிய அரசன். அப்பொழுதும் பணக்காரர்களை அவ்வெற்பாட்டாற் பயன் அடைந்தவர்கள். 1840-ஆம் ஆண்டு உலகமுழுதும் தபால் சாலையால் உண்மையிற் பயனடைந்த வருஷமாகும். ஏனெனில் அந் வருஷந்தான் சகாயமான தபாற் கட்டணம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சகாயமான தபாற்கூலி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் வருமாறு:— “கோல்டிடிஜ்” என்ற ஆங்கில கவிஞன் ஒருவன், ஒருநாள், ஒரு ஸ்திரீயினிடம், தபாற்காரன் ஒருவன், அவளுக்கு வந்த ஓர் கடிதத்தைக் கொடுத்ததையும், அவள் அதற்கு அக்காலத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்த கூலியாகிய ஒரு ஷில்லிங் (அதாவது முக்கால் ரூபாய்) கொடுக்கத் தனக்குச் சக்தி இல்லாததால், அக்கடிதத்தைப் பாராமலே விசனத்துடன் திருப்பி விட்டதையும் பார்த்து, மனம் இரங்கி, வெகு தூரம் சென்ற தபாற்காரனை யழைத்து, அவனிடம் அவளுக்காக அக்கடிதத்திற்குச் சேர வேண்டிய ஒரு ஷில்லிங்கையும் கொடுத்து அதனை வாங்கி அப்பெண்ணினிடம் கொடுத்தான். அவள் தபாற்காரன் தலை மறையும் வரை மெளனமாக இருந்து, பின்பு கவிஞனை நோக்கி “ஐயா! தங்கள் அன்பிற்கு வந்தனம். ஆயினும் ஐயோ! அநாவசியமாகப் பணம் செலவழித்ததற்காக விசனிக்கிறேன். ஏனெனில் கடிதத்தைப் பிரித்துப் பாராமலே அதில் உள்ள சங்கதிகளையும் இன்னொருமிருந்து அது வந்திருக்கிறது என்ற விஷயத்தையும் நான் அறிந்து கொண்டு விட்டேனே!” என்றாள். கவிஞன் “அஃதெப்படி?” என, அவள், அது தன்சகோதரனிடத்திலிருந்து கிடைத்த கேள்விகடிதம் என்றும், மெல்லிய காகிதத்தால் செய்த உறையொன்றில், ஒன்றும் எழுதாத கனத்த வெள்ளைக் காகிதத்தை வைத்து அனுப்பினால் அது கேள்விகடிதம் என்றும், இத்தகைய கடிதம் மூன்றாமாதங்களுக்கு ஒருமுறை தன்னிடமிருந்து சகோதரனுக்கும்,

சகோதரனிடமிருந்து தனக்கும் போக்கு வரவாகிறதென்றும், இவை முதலான சங்கேதங்கள் தாங்கள் முன்னுக்கு முன்கைவே செய்து வைத்துக்கொண்டு விட்டதாகவும், ஆனது பற்றியேதான், இருபுறமும் பார்த்துவிட்டு கேட்கக் கடிதம் தான் என்று கண்டு தெளிந்தவுடன் அக்கடிதத்தைத் திருப்பி விட்டதாகவும், இவ்வாறு கிரவியச் செலவின்றி வெகு காலமாகக் கடிதப் போக்கு வரவு இருவருக்கும் நடந்து வருகின்றனவென்றும், அக்கடிதங்களில் எழுத்தேதும் இல்லாமையால், அவற்றை அனுப்பியோர் இன்னாரெனத் தெரியாமற் போவத னிமித்தம், தபாற்கட்டணம் வசூலிக்கப்பட முடியாதென்றும் கூறி, தன் பொருட்டு வீணில் அவர் மிகுந்த பொருட் செலவு செய்ததற்காக மீண்டும் விசனித்தாள். இதைக் கேட்டுக் கவிஞன், “இவர்கள் செய்துவருவது கெட்டிக்காரத்தனமேயாயினும் அயோக்கியமான செய்கையே. இவர்களைப் போல் இன்னும் எத்துணைப் பேர்கள் துரைத்தனத்தாரை வஞ்சித்து வருகின்றார்களோ! இவர்கள் அகப்பட்டிக கொள்ளா திருக்கும் வரை சுகந்தான். ஆயினும் “கெட்டிக்காரன் சமர்த்து எட்டுநான்” என்பது போல, இவர்கள் மோசம் என்றேனும் வெளிப்படுமாயின் இவர்களுக்காகக் கிடைக்கும் தண்டனை அபாரமே! ஆயினும் இதைப் பார்த்தால் ஏழைகள் பிரதிகடிதத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஷில்லிங்குக்கு எங்கே போவார்கள்?” என்று எண்ணி, “இரு கன்றுகளுக்கிரங்கும் ஒரு பசு”ப் போல் ஏங்கினார். இவ்வெண்ணம் அவரை அரை நாழிகை சும்மா இருத்தவில்லை. ஒருநாள் தாம் நேரிற் பார்த்த இச்சம்பவத்தை அவர் தமது நண்பருள் ஒருவனான ரோலண்ட்ஹில் என்பவருக்கு அறிவித்தான். செல்வாக்கும் யோசனா சக்தியும் வாய்ந்த ரோலண்ட்ஹில் இதைக் கேட்டு மனம் இளகி, மிகுந்த தீர்க்காலோசனையின் பேரில், “குறைந்த கூலியில் தபால் கடிதம் அனுப்புவதா யிருந்தால், அது, பிரஜைகளுக்கு மட்டுமே யன்றி, துரைத்தனத்தாருக்கும் மிகுந்த நன்மையொடு லாபமும் பயக்கும். ஒருபோதும் அது நஷ்டத்திற்கு வேறுவாகாது” என்று கண்டறிந்து, தம் நல் யோசனையை அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்து அவ்வாறு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். துரைத்தனத்தாரும் இங்கிலாந்தின் பிரதான நகராகிய லண்டனிலிருந்து, ஸ்காட்லண்டின் பிரதான நகராகிய எடின்பரோவுக்கு தபாற் கூலி அவர் கூறியபடியே ஒரு பெண்ணி (அதாவது ஒரு அணு) யில் 36-ல் ஒருபங்கு போதுமானது என்ற உண்மையைக் கண்டறிந்தனர்.

இச்சகாயமான தயாற்கூலி இருதிறத்தார்க்கும் நன்மை பயக்கவே, இச்சுப செய்தநாதரீகம்பெற்ற நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பரவி, எங்கும் சேஷமத்தை விளைக்கலாயிற்று.

1940-ஆம் ஜனவரிமீ 10உ யன்று இங்கிலாந்தில் பென்னி போஸ்டேஜ் என்ற சகாய தபாற்கட்டணம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1854-ம் ஆறு தான் தூரத்தைப் பற்றிய கவலை யேதுமின்றி தபாற்கூலி விசுதம் அயல் நாடு எங்கும் ஒரே விதமாக இருப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

முன்காலத்தில் கடிதம் ஓர் இடத்திலிருந்து தொலை தூரங்களில் உள்ள தேசங்களுக்குச் செல்ல பல மாதங்கள் பிடிக்கும். உதாரணமாக, இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு முன்பு சுமார் 6 மாதகாலமாவது கழித்துத் தான் சர்க்கார் தபால்களே கிடைத்துக் கொண்டு வந்தன வென்பதற்குப் பின்வரும் சரித்திர விஷயமே போதிய சான்றாகும். பிரகிதினமும் கிறிஸ்தவாலயங்களில் அரசனது நீண்ட ஆயுளைக்குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டு வருவது நாம் அறிவோம். முன்பு இங்கிலாந்தை ஆண்ட இரண்டாவது சார்லஸ் மன்னனைக் குறித்து இப்பிரார்த்தனை நடத்தப்பட்டு வருகையில், இங்கிலாந்தில் அவ்வரசன் இறந்துபோனான். ஆயினும் அவன் இறந்த சங்கதி இந்தியாவை எட்ட ஐந்தாறு மாதங்களாயின. அவன் இறந்து ஐந்தாறு மாதமாகியும் கிறிஸ்தவாலயங்களில் “நிருபன் சார்லஸ் நீவொழ்க!” “நிருபன் சார்லஸ் நீவொழ்க!” Long Live King Charles! Long Live King Charles!” என்று மணியடித்துப் பிரார்த்தனைசெய்தார்கள். என்று அறிந்திருக்கிறோமன்றோ?

இப்பொழுதோ தபால் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் அஞ்சலாட்கள் மூலம் மட்டுமேயன்றி பரசல், கப்பல், புகைக்கப்பல், இருப்புப்பாதை, டிராம் வண்டிகள், மோடார் ரதங்கள், குதிரைகள், ஓட்டகங்கள், சடையெருமைகள், மானினம் முதலியவற்றின் மூலமாகவும் சிறிதும் தடைப்படாமல் அதிசீக்கிரத்தில் போய்வருகின்றன. இப்பொழுது இங்கிலாந்துக்குத் தபால் முதலியன இரண்டுவாசங்களிற் போய்ச் சேர்ந்து விடும். இனி, இதனினும் அதிவிரைவில் அதாவது சுமார் 10 அல்லது பதினொரு தினங்களில் இங்கிலாந்துக்குத் தபால் போய்ச் சேரும் விஷயத்தை நாமின்னும் 5 வருஷம் உயிரோடிருப்பின் காணலாகும். ஏனெனில் கடல்மார்க்கம் தொலை

யெனக் கண்ட நானூ அரசாங்கத்தாரும் தரை மர்ச்சுமரக பர்ஸியன் பாக்க்டாட் இருப்புப்பாதை (Persian-Bagdad Railway) என்ற இருப்புப் பாதை போடுவதற்கான முயற்சிகளைத் தொடங்கி நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். நிற்க.

கடிதப் போக்குவரவு மட்டுக்குமே யன்றிப் பிற அதிமுக்கிய விஷயங்களுக்கும் தபாற்சாலை தற்காலம் உபயோகப்படுகின்றது. இதிற்பல் பிரிவுகள் உண்டு. அவை யாவெனில்:—

(1) மணியார்டர் பிரிவு:—இது நாம் கொடுக்கும் சிறு தொகையைக் கூலியாகப்பெற்று, நாம் அனுப்ப விரும்பும் பெரிய தொகைகளை தொலைதூரங்களில் உள்ள ஜனங்களுக்கு மோச நசம் ஏதுமின்றிச் சேர்ப்பிக்கின்றது.

(2) “ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் இன்ஷியூரன்ஸ்” பிரிவுகள்:—இவற்றின் மூலமாக எவ்வளவோ விலையுள்ள நகைகளையும் சாமான்களையும் கிர்விசாரமாய் அவற்றிற்கேற்பட்ட சொற்பகூலியைக் கொடுத்து யாரும் அனுப்பலாம். இவைகள் சம்பந்தமாய் நஷ்டம் நேரிடுமானால் துரைத்தனத்தாரே நமக்கு உத்தரவாதம் செய்து கொடுப்பார்கள்.

(3) “சேலிங்பாங்க்” அல்லது “தனரகூகசாலை”:—யாராவது மூலதனமாகப் பணம்கட்டினால் அதை வைத்துக் காப்பாற்றி வட்டிபோட்டுச் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்காக இது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்பிரிவு, கட்டும் செட்டுமாகக் காலகூலியும் செய்ய விரும்பும் ஏழைகளுக்கும் பிறர்க்கும் மிகுந்த நன்மை கொடுக்கும்.

(4) தந்தீத் தபால்:—1883-ம் வருஷம் ஏற்படுத்தப்பட்ட இப்பிரிவு, அதிசிக்கிரத்தில் விஷயங்களை வேற்றுர்களுக்கு அனுப்புவதின் நிமித்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சில நாட்களுக்கு எல்லாம் தந்தீத் தபால் மூலமாகப் பணமும் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு ஆயிற்று.

தபாற் காசித் விற்பனை:—தலைச்சீட்டு (Stamp) களும், கார்ட், கவர்களும் முன்பு தபால் ஆபீசிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில விடங்களில் ‘கம்மிஷ’னுக்கு ஆள்கள் மூலமாகவும் விற்கப்பட்டு வந்தனவன்றோ?

இப்பொழுது சிலவருஷங்களாகப் பின்னைப் வழக்கம் அடியோடு நின்றதுவிட்டது. ஜனங்களின் சௌகர்யத்தையும் தபாற்சாலை யின் இலாபத்தையும் உத்தேசித்து அவை பிரதி தபாற்சேவகர் மூலமாகவும், வேண்டுவோர்க்கு விற்கும்படியாக, அனுப்பப்படுகின்றன. சிற்சில சோம்பேறிக் தபாற்காரர்கள் முத்திரைக் காசுகள்களை வைத்துக்கொண்ட தம்மிடம் அவை அனுப்பப்படவில்லை யென்று சொல்லிவிடுவதைக்கண்டும், ஜனங்களுக்கே தாம் செய்துள்ள ஏற்பாடு நன்கு தெரியுமாதும், தபாற்சாலை அதிகாரிகள், தபாற்சேவகர் பெட்டி ஒவ்வொன்றினும் “தபாற் காசுகள் விற்கப்படும்” (“Stamps for sale”) என்று தடித்த எழுத்தில் அச்சிட்ட காசுகிதத்தை ஒட்டியிருக்கின்றனர்.

கோய்ள விற்பனை:—மூற்கூறிய விஷயங்களைத் தவிர வேறு காரியங்களுக்கும் தபாற்சாலை பிரயோஜனப்படுகிறது, உதாரணமாக மலை சரத்தினால் வருந்தும் ஜனங்களுக்கு விற்கும்படி கோய்ளப்போடி, தபாற்சாலை சேவகர்கள்மூலமாக அனுப்பப்பட்டு வருகிறது.

இதுவரை சொல்லியவற்றால் நமது வாழ்க்கைக்கு அவசியமான ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தபாற்சாலை உதவி செய்துவரும் விஷயம் நன்கு அறியத்தக்கது. துரைத்தனத்தாரால் நடத்தப்பட்டுவரும் உத்தியோகசாலைகள் எல்லாவற்றிலும் இதுவே பெரும்பாலும் சந்தேசிகளாலும் மிகுந்த பணச்செலவு இல்லாமலும் ஜன உபகாரமாயும் நடைபெற்றுவருவது. உள்ளபடியே இஃதொன்றே எல்லாவற்றிலும் சர்வ ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையையும் புகழ்ச்சியையும் பெற்று விளங்குவதாகும். இது செய்துவரும் நன்மை இனி யும் ஒங்கிப் பெருகுக. இந் நன்மைகட் கெல்லாம் காரணமாயுள்ள ஆங்கில ஆட்சி நீழி வாழ்க.

பத்திராதிபர்.

க ம லி னி .

(ககச-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அங்கம் 11. களம் 3.

இடம் : ஷை அறை.

காலம் : மாலை.

(சக்ரவர்த்தி நித்திரை செய்கிறார். கமலினி சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.)

கமலினி:—நான் சொன்ன மூன்று நாட்கெடுவும் இன்றோடே முடிவாகின்றது. கடவுள் கிருபையா விதுவரையுள் குணமாகவே தோன்றுகின்றது. ஆனாலின்தான் முற்றிலுள் குணமாவதும் குணமாகாமலிருப்பதும் நிச்சயமாய்த் தெரியும். செந்திலாதிபா ! உன்னை நம்பியே இம்மருந்தைக் கொடுத்தேன். இவ்வளவு குணஞ் செய்ததுபோல் இன்னுள் குறையுங்குணஞ் செய்தருளல்வேண்டும். முன்கூன் பாண்டியனது நோயைத் தீர்த்தருளியதுபோல் இப்பொழுது இச்சக்ரவர்த்தியின் நோயையுள் குணப்படுத்தி என்னையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். இம்மருந்தினால் இச்சக்ரவர்த்திக் கேதாவது கெடுதி யேற்பட்டால் என்னுயிர் போவதுமன்றி எனக்குப் பெரும் பழியு முண்டாகும். என்னுயிர் போவதைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சமும் வருத்தங் கிடையாது. ஏனெனில் சக்ரவர்த்திக்கு நோய் குணமாகாவிட்டால் நான் என் மன்னனை மணஞ் செய்ய முடியாது. அவரை மணஞ்செய்யாத வரையில் நானுயிருடனிருந்தும் பிரயோஜனமில்லை. இருக்கப் போகிறதழில்லை. ஆகையாலதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமில்லை. என்னை விச்சக்ரவர்த்திக்கு அபாயம் நேரிடுமேர் என்ற வருத்தந்தான் என்னை வருத்துகின்றது. பாண்டிய நாட்டிற்கெல்லாந் தகப்பன்போலுள்ள இச்சக்ரவர்த்திக் கென்னை ஒரு கெடுதி யேற்பட்டால் எனக்கு அது ஒரு பெரும்பாவமாகுமே யென்ற எண்ணந்தான் என்னை வருத்துகின்றது. மேலும் உன்னையே நம்பியிருக்கிற எனக்கு ஒரு குறைவேற்பட்டால் அது உன்னுடைய பெருங்கருணைக்கு ஒரு குறைவல்லவா?

“எது புத்தியை யா எனக்கினி
யாரை நத்திடுவே னவத்தினி
லேயி நத்தல்கொ லோ எனக்குநீ—தந்தைதாயென்
றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
யேத வித்திட வோ சகத்தவ
ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர்—சண்கள்காண
பாதம் வைத்திடை யாதரித்தெனைத்
தாளில் வைக்கநீ யேம றுத்திடில்
பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்—மைந்தனோடி
பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்
யாரொ டிப்பதெ னாவெ றுத்தழ
யார்வி டிப்பர்க ளோஎனக்கினு—சுந்தியாதோ.”

ஆகையா விச்சமயத்தில் எனக்கொரு குறைவும் பாவமு மேற்படாமலும் சக்ரவர்த்திக்கு என்னால் ஒரு கெடுதி யேற்படாமலும் காத்தருளல் வேண்டும். (சக்ரவர்த்திக்குத்திடென்று கைகளிலும் கால்களிலும் ஒரு வலிப்பு ஏற்படுகிறது) ஆகா! இதென்ன இது. விபரீதமாய் முடியும்போல் தோன்றுகிறதே. என் தெய்வமே! நான் என்னசெய்யப்போகின்றேன். இவ்வளவு முறையிட்டிமுள்ளமிரங்க வில்லையே! ஐயோநான்சக்ரவர்த்தியையும்கொன்றுஎனக்குப்பழியும் பாவமும் சம்பாதித்துக்கொள்வதற்காகவா இங்கு வந்தேன்? நான் நெல்வேலியில் சௌகரியமாயிருந்து வந்தேனே. அப்படியே யிருக்கக்கூடாதா? என்னுடைய பேராசையினால்லவோ இப்பெருங்கெடுதி நேரிட்டது. (சக்ரவர்த்திக்கு ஏற்பட்ட வலிப்பு நீங்கி கைகால்கள் அசைவில்லாமலிருக்கிறார். கமலினி சமீபத்தில் வந்து பார்த்து விட்டு கோவென்றழுகிறார்.) சேவகன் (கதவைத் திறந்து கொண்டு வந்து) இதென்ன அம்மா! அழுகிறீர்கள். (சக்ரவர்த்தியைப் பார்க்கிறார்) ஐயோ இதென்ன அநியாயமா யிருக்கின்றதே. குணப்படுத்துவதாக வந்து சக்ரவர்த்தியைக் கொன்றுபோட்டாயே பாவி. இப்பொழுதே உன்னுபிரை வாங்கிவிடுகிறேன். முதலில் எல்லோரிடத்திலுஞ் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன் (போகிறார்) (சக்ரவர்த்தினி, மந்திரி முதலிய எல்லோரும் வந்து சக்ரவர்த்தியைப் பார்க்கின்றார்கள்.) சக்ரவர்த்தினி (கீழே விழுந்து அழுகிறார்.) என்

தெய்வமே! என்னை இக்கதிக்குள்ளாக்கிவிட்டாயே. நான் என்ன செய்யப் போகின்றேன். ஏ! பிராணநாதா! ஒரு நிமிஷங்கூட தங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாத என்னை இப்படி அநாதியாக்கி விட்டீர்களே! நானென்ன செய்யப் போகின்றேன்? எப்படி உயிர்தரித்திருப்பேன். இவ்வளவு காலமுமிருந்தபடி யிருக்கலாகாதா? இப்பெண்ணிடத்தில் மருந்து ஏன் சாப்பிடவேண்டும்? அடி பாவி. உன்னைப்போல் நானுமொரு பெண்தானே. என்னை இக்கதிக்குள்ளாக்கிவிட்டாயே. உனக்குக் கடவுள் என்னகதி கொடுப்பாரோ! என் முன்னில்லாதே போ, மந்திரி! என்னை இக்கதிக்குள்ளாக்கிய இக்கள்ளியைக்கொண்டுபோய்க்காவலில்வைத்து காலையிலிவளுபிரை வாங்கிவிடுப்படி செய்யுங்கள். (அழுது கொண்டிருக்கிறான்.) மந்திரி உத்தரவுப்படி செய்கிறேன். (கமலினியைப் பார்த்து) அடி பாவி. நல்ல மருந்தென்று சொன்னாயென்றல்லவா சக்ரவர்த்தியும் மருந்து சாப்பிடுவதற்குச் சம்மதித்தார்கள். நாங்களும் ஆகேஷ்பணை செய்யர்மலிருந்தோம். இப்பொழுது இக்கதிக்குள்ளாக்கிவிட்டனையே. சேவகா! நம்முடைய அரண்மனை வயித்தியர்களை அழைத்துவா. (சேவகன் போகிறான்.) இதற்கு முன் யாருக்காவது அம்மருந்தைக்கொடுத்து அதன் குணத்தை அறிந்திருக்கிறாயா? (கமலினி, தலையை அசைக்கிறான்) இல்லை. அப்படியிருந்தும் என்ன துணிவுடன் அதைச்சக்ரவர்த்திக்குக் கொடுப்பதாக வந்தாய்? அதிக திரவியங்களடையலாமென்ற பேராசையினால்லவா இங்குவந்து நீ இவ்வளவு கெடுதி விளைவித்தாய். உன்னைச் சிரச்சேதம் செய்வதே உத்தமம். இல்லாவிடில் உன் பேராசையினால் இன்னும் அநேக உயிர்களை நீ கொன்றுவிடுவாய். ஆகையால் உன்னைக் கொல்வதே தர்மம். (வயித்தியர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களை நோக்கி) சக்ரவர்த்தியைப் பாருங்கள். முதல்வயித்தியன் (சக்ரவர்த்தியின் கையைப் பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு மெதுவாக மற்ற வயித்தியர்களுடன்) நாம் முன்னமே தீர்மானஞ்செய்துகொண்டபடி சொல்லிவிடுவோமா?

மற்ற வயித்தியர்கள்:—(மெதுவாக) அப்படியே.

வயித்தியர்கள்:—(சக்ரவர்த்தியின் கையைப்பிடித்துப்பார்த்து விட்டு ஒருவரையொருவர் நோக்கி தலையை அசைத்துக்கொண்டுஎஜமானனை சொல்வதற்கு நமவெழு வில்லையே. மிக்க பயமாயிருக்கிறது.

மந்திரி:—சம்மா சொல்லலாம்.

முதல் வயித்தியன்:—கெடுதி யேற்பட்டுவிட்டதாகவே தோன்றுகிறது.

மந்திரி:—சரி. நீங்கள் போகலாம். ஒருவேளை மூர்ச்சையாயிருக்கிறார்களோவென்று நினைத்து வயித்தியர்களை அழைத்துவரச்சொன்னேன். அச்சந்தேகமுந் தீர்ந்தது. சேவகா! இக்கள்ளியைக் கொண்டு போய் இருட்டறையி லடைத்து ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்.

சேவகன்:—உத்தரவு. (கமவினியைக் கட்டிக் கொண்டு போகிறான்.)

மந்திரி:—(சக்ரவர்த்தியின் சமீபத்தில் வந்து) அம்மணி! நம்முடைய விதியின் கொடுமையினால் எல்லோருக்கும் மதிமயங்கி யாருமறியாத அப்பெண்ணிடம் மருந்து சாப்பிடும்படி நேரிட்டது.

சக்ரவர்த்தினி:—வயித்தியர்க ளென்ன சொன்னார்கள்.

மந்திரி:—என்ன சொல்வது.

சக்ரவர்த்தினி:—என் வாயில் மண் விழுந்ததா? நான் என்ன செய்யப் போகின்றேன். ஏ. நாதா! தங்களைப் பிரிந்து நான் எப்படி உயிர் தரிப்பேன்? எதைநினைந்து நான் வருத்தப்படப்போகின்றேன்? குழந்தைகளில்லாததை நினைந்து வருந்துவதா? இவ்விராச்சியத்தின் கதியை நினைத்து வருத்தப்படுவதா? அக்கவலைகளெல்லாம் அதிகமா யிருந்தபோதிலும் என் மன்னனுடைய அன்பினால் அவைகளை யெல்லா மினுவரையில் மறந்திருந்தேன். அதுவும் போய்விட்டது. நான் இனி என்னசெய்யப்போகின்றேன். (என்று பல்வாறு துக்கத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். மந்திரி உத்தரவு பெற்றுப் போகிறார்.)

கூளம் 4.

இடம் : ஷை அரண்மனையில் ஒரு இருட்டறை.

காலம் : ராத்திரி.

(கமலினி தனியே அடைபட்டிருக்கிறாள்.)

கமலினி:—“எடாத எடுப்பெடுத்தால் புடாத பாடுபடுவான்” என்ற பழமொழி எனக்கே ஏற்பட்டது. நெல்வேலி அரண்மனை யில் அரசனது வம்சத்திற் பிறந்த பெண்போலவே யாதொரு குறையுமின்றி வளர்ந்து வந்த என்னை என்னுடைய ஊழின் வலியல்லவா இங்குகொண்டுவந்து இக்கதிக்குள்ளாக்கிற்று? நான்செய்த காரியங்களெல்லாம் தகாத காரியங்களென்று இப்போதுதான் என் மனதில் தோன்றுகிறது. முதலில் என்னுடைய பிறப்பையும் நிலைமையையும் மெண்ணிப் பாராமல் நான் என் அரசனை மணஞ்செய்யக் கருதினதே பெருங்குற்றம். அப்படிக்கருதினபோதிலும் நற்காலமிருந்தால் நடக்கட்டும் என்றுகாத்திராமல்சக்ரவர்த்தியைக் குணப்படுத்துவதாக வந்தது கொடிய பாவம். அம்மருந்தை நான் இதுவரை உபயோகப்படுத்தின துமில்லை. அதன் குணமின்னதென்று தெரியவுந் தெரியாது. அப்படியிருந்தும் குணப்படுத்தலாமென்று நம்பிக்கை கொண்டது என்னுடைய கெட்ட விதியினாலே யல்லது வேறு கர்ரணத்தினால்ல. கெடுகிற காலத்திற்கு மதி தோன்றாதென்பதை இப்பொழுதுதான் நன்றாயறிந்தேன். எப்படியவ்வளவு நம்பிக்கை எனக்குண்டாயிற்றென்று எனக்கே ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. நான் வழிபடுகிற தெய்வம் என்னையாதரிக்கு மென்ற எண்ணத்துடன் இக்காரியஞ் செய்யத் துணிந்தேன்! என் தெய்வமே! உன்னையேநம்பினஎன்னை இப்படிக்கைவிடலாமா? உன்னரும்பெருங்கருணைக்கிது ஒரு குறையல்லவா? ஆனால் உன் பெருங்கருணைக்கு எள்ளளவும் பாத்தியமில்லாத அவ்வளவு கொடிய பாவிபோலிருக்கிறது நான். எல்லாம் முடிந்து விட்டது. பொழுது விடிந்ததும் என்னுயிரும் போய்விடும். அதைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் வருத்தமில்லை. சக்ரவர்த்தியைக் கொன்ற பாவிபென்று எல்லோராலும் கழப்படுவதைவிட நான் இறப்பது மிக்க உத்தமம். ஆனாலொன்று மாத்திர முன்னைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். நானிப்பொழுது கொண்ட எண்ணம் அடுத்தபிறப்பிலாவது நிறைவேறும்படியருள் செய்யவேண்டும். நான் இறப்பதற்கு முன் என் மன்னனுடைய திவ்விய முகத்தை பொரு முறையாவது பார்த்துவிட்டிருந்தால்என் மனம் திருப்தியடையும். இனி அம்முகத்தினழகை எப்பொழுது

பார்க்கப் போகின்றேன்? அவருடைய இனிய குரலை எப்பொழுது கேட்கப் போகின்றேன்? நானிங்கு புறப்பட்டு வரும்பொழுது என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு “கமலினி! என்னை விட்டு நெடுநாட் பிரிந்திராதே” என்று சொன்னீர்களே. நானும் “என்னாலு மப் படிப் பிரிந்திருக்க முடியாதே” என்று சொன்னேனே. இப்பொழுது இப்பிறப்பில் சந்திப்பதற்கே முடியாமற் போய்விட்டதே. நானித்துயரத்தை எப்படிச்சகிப்பேன். நான் இப்பிறப்பில் அவ்வளவு பாக்கியமடையக்கூடாத பாவியாய் விட்டபோதிலும் அடுத்த பிறப்பிலாவது என்எண்ணத்தை சிறைவேற்றவேண்டும் தெய்வமே என் மன்னன் வீரகேசரியையே நானடுத்த சென்மத்தில் மணஞ் செய்யும்படி கிருபை செய்ய வேண்டும். இதுவே என்னுடைய பிரார்த்தனை. மேலும் உன்னிடத்தி லேற்பட்ட நம்பிக்கை எனக்கு எத்தனை சென்மங்க ளெடுத்தபோதிலும் மாறவே கூடாது.

“புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டும்.”

என்றபடி உன்னை மறவாதசிந்தனைஎனக்குஎப்பொழுதும்எற்படவேண்டும். இவ்விரண்டு வரங்களே நானுன்னை வேண்டுவது. பொழுது விடிந்தவுடன் என்னுயிரை வாங்கிவிடுவார்கள். அதுவரையில்வேறு கவலைகளை யொழித்து உன்னையே தியானித்துக் கொண்டிருந்தாலும் பலனுண்டு. கூடியவரையி ல்ப்படியே செய்கிறேன்.

“கொள்ளித் தலையி லெறும்பது போலக் குலையுமென்றன் உளளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந் தெள்ளிக் கொளிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.”

(பாடிவிட்டு களைப்பாலயர்ந்து நித்திரை செய்கிறார்.)

(இன்னும் வரும்.)

டி. யம். சங்கரலிங்கம்பிள்ளை.

செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரவர்கள் எதிருரை ஆராய்ச்சி.

பத்திராதிபரவர்கள் யானெழுதிய ஆராய்ச்சிக்கு எதிருரை செந்தமிழ்த் தொகுதி 11 பகுதி 5 ல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வெதிருரையில் ஆராய்ச்சியிலுள்ள சில சொற்களைக் கொண்டு தம்மை யெள்ளியதாகக் கருதித் தம் கருத்துப்போல் ஒருவிதமாயெழுதியிருக்கிறார்கள். ஈண்டு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொண்டது ஆராய்ச்சியின் எதிருரை முக்கியபாக மாத்திரமே. மீண்டும் ஆராய்ப்புகுந்தது உண்மை கண்டு உளமகிழ்தற்கேயாம். வெற்றி விரும்பி ஆராயப் புகுந்ததன் நென்பதைப் பத்திராதிபரவர்கள் அறிவார்களாக.

புதல்வரைப் பெறுதலென்னு மதிகாரத்திற்கு இருபிறப்பாளர் மூவரே இலக்காகவும் நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந்துமா? என்னுங் கருத்தால் இரண்டு பொருள்கள் ஒரு வாக்கியத்தால் வினவப்பட்டன. அதற்கு முறையே “முக்கடனோக்கி நின்றது.” “விலக்கன்று.” என இரண்டு வாக்கியங்களால் விடையிறுக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றது முதலாவதாய் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதில் வினாவும் விடையுமுள்ளன. முன்னர் வினாவும் பின்னர் விடையும் முறையாகக் கொண்டு உண்மை காணல் கடமை. புதல்வரைப் பெறுதலென்னும் அதிகாரத்திற்கு இருபிறப்பாளர் மூவரே இலக்காகவும் நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந்துமா? என்னுங் கருத்தால் இரண்டு பொருள்கள் வினவப்பட்டன வெனின் அவை வினாவினார் கருத்தாதல் வேண்டும். அவ்வாறு கருத்தாதல் வினாவினார் வினாவால் விளங்கவில்லை. வினாவினார் புதல்வரைப் பெறுதலென்னும் அதிகாரப் பெயர்க்கு இருபிறப்பாளர் மூவரே இலக்காகவும் நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந்துமா? என்பதோடு நில்லாது அதனோடு சார்த்தி விலக்காயின்.....என்பதுடன் எவ்வாறு பொருந்து மென்றமையால் இருபொருள் வினவப்பட்டன வல்லவென்பது தேற்றம். ஆகவின் வினவப்பட்ட பொருளொன்றே. புதல்வரைப் பெறுதல் என்னும் அதிகாரப் பெயர்க்கு மூவரே விலக்

காகவும் நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவும் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என்றது அங்ஙனம் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என்பது மட்டுமன்றிப் பிறிதின்று. அதனற் போந்தது நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என்பதே.

எதிருரைக் கூற்றுப்படி இருபொருளடங்கிய வினுவாகக்கொள் ளின், இருபிறப்பாளர் மூவரே யிலக்காகவும் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவும் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என வினையத்துச் சொல்லவரும். சொல்லவே; இருபிறப் பாளர் மூவரே யிலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என்றதும் வினாவினார்க்கு ஐயப் பொருளாமென்பது தோன்றும் இவ்வையம் வினாவினார்க்குளதாயின், சதுர்த்தர்க்கு விலக்காயின்..... என்பதுடன் எவ்வாறு பொருந்தும் என்றதுபோல இருபிறப்பாளர் க்கு இலக்காயின்..... என்பதுடன் எவ்வாறு பொருந் தும்? என வினவியிருப்பர். அங்ஙனம் வினவாமை காண்க. வினா வில் “புதல்வரைப் பெறுதல் என்னும் அதிகாரத்திற்கு இருபிறப் பாளர் மூவரே யிலக்காகவும் நான்காம் வருணத்தவர் விலக்காகவுங் கொள்ளுதல் பொருந் துமா? என்றவரை யெடுத்து வினாமுடிபாகக் கருதி இருபொருள் வினவினவாகக் கோடலும் பொருந்தா முறை யாகின்றது.

மேலாராய்ந்த வகையில் வினா ஒரு பொருள்பற்றியது துணிபு. அதற்கிணங்க முக்கடன் நோக்கி நின்றது. விலக்கன்றென்று இர ண்டி வாக்கியங்களால் விடையிறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரு வாக்கியங்களில் பின் வாக்கியம் முன்வாக்கியப் பொருளை வற்புறுத்தி நிற்கின்றது. விடை வாக்கிய மிரண்டும் நிரணியைணி பற்றிப் புத ல்வரைப் பெறுதல் முதன் மூவர்க்கு முக்கடனோக்கி நின்றது என வும், நான்காம் வருணத்தவர்க்கு விலக்கன்றெனவும் பொருள்கொள் ளுமாறு கூறப்பட்டன வெனின், வினாவும் அவற்றிற் கிணங்க விருத் தலவசியம். அங்ஙனமிலரமையால் இருபொருளடங்கிய வினுவாகக் கொண்டு இருவாக்கியங்களால் விடையிறுக்கப்பட்டதென்றது சரியா காத்தாகின்றது. (விடையுரையும் ஒருபொருள் அடங்கிய வினுவா கக் கொண்டிருக்கின்றது.)

சேந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரவர்கள் எதிருரை ஆராய்ச்சி. உஉக

விடைபை மறுக்கக் கருதிய வாதி பரிமேலழகரை முதலெதிரியாக வைத்து வாதிக்க வேண்டுமென்றது இரண்டாவதாக வெபிததுக் கொள்ளப்பட்டது. விடை மாறுபட்ட வழியன்றே விடையை மறுக்கப் பரிமேலழகரை முதலெதிரியாக வைத்து வாதி வாதித்தல் நியாயம். விடைமாறுபடாததால் வாதி பரிமேலழகரை முதலெதிரியாக வைத்து வாதித்தல் சாலாததாகின்றது.

வாதி, பரிமேலழகரை யெதிரியாகக் கொள்ளாமையால் அதிகார முகப்பில் அவரெழுதியுள்ள இருபிறப்பாளர் மூவர் “என்ற சொற்றொடர்க்கு நான்காம் வருணத்தவரும் பொருள் என அவர் பக்கத்துக்கு அனுசூலமாக நிரூபிக்க வேண்டும். அங்ஙனம் நிரூபித்து விட்டால் விடையின் பொருள் தாம் கருதியதெனக் கூறுதல் ஒருவாறு கூடுமென்றது மூன்றாவதாக வெபித்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீ பரிமேலழகர் சிறந்த உரையாசிரியராதலால் அவர் முன் உரைப்பாயிரத்துள் நான்கு வருணத்தவர்க்கும் பெரும்பாலும் பொதுவாம் இல்லற துறவறங்கள் வள்ளுவராற் கூறப்பெற்றன வெனக் கூறிப்பின் புதல்வரைப் பெறுதலென்னும் அதிகார முகப்பில் தனித்துத் துவிஜர்கட்குப் பிதூர்க்கடனிறுத்தற்குப் புதல்வரைப் பெறுதல் முன்னோடி பின் மலையக் கூறார். அங்ஙனம் மலையக் கூறினாராயின், நியாயக் காட்டியிருப்பர். நியாயக் காட்டாமையால், அவருரையன்று. அவருரையன்றென்பது மற்றொன்றினுறுமறியற்பாலது. என்னை? திருக்குறள் அறத்துப்பால் 38. அதிகாரங்களுள் புதல் வரைப் பெறுதல் என்னும் அதிகார முகப்பிற்றவீரமற்றை இவ்வாழ்க்கை முதலிய 31 அதிகாரங்கண் முகப்பினும் தனித்துத் துவிஜர்கட்டு மாத்திரங் கொள்ளுந் சொல் ஒன்றுமில்லை. இவ்விதத்தான் அவ்வரை யாரோ வொருவரால் கட்டிப் புதல்வரைப் பெறுதல் என்னுமதிகாரமுகப்பில் சேர்க்கப்பட்டதாதல் உறுதி. பரிமேலழக ருரையல்லாத தொன்றைப்பரிமேலழக ருரையாகக்கொண்டு மேற்படியுரையிலுள்ள “இருபிறப்பாளர் மூவர்” என்ற சொற்றொடர்க்கு வாதி தம் பக்கத்துக்கு அனுசூலமான பொருளை நிரூபிக்க வேண்டியது அவசியமில்லாத தாகின்றது.

விடை பரிமேலழகருரையை மறுத்திறுத்ததே யாமெனக் கருதுவாராயின், அதற்குவேண்டிய சாதனங்களைக்கொண்டு சாதிக்கவேண்டுமென்பது நான்காவதாய் விடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பரிமேலழகருரையை மறுத்து விடையிருத்ததல்லவாதலின் சாதனங்கொண்டுசாதித்தல் வேண்டாததாகின்றது.

விடையின் தாற்பரியம் துணிதற்குரிய பலவற்றுள்ளும் விடையிறுத்தார் வாய்மொழியே மேலாய்தென்று ஐந்தாவதாய் யெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. விடையின் தாற்பரியம் அரிதற்கரிதாயினன்றோவரிதற்கு விடையிறுத்தார் வாய் மொழியாகிய சாதனம் வேண்டும். அங்ஙனமின்றித் தெளிவாகக்காண்டலின் விடையிறுத்தார் வாய் மொழியாகியசாதனம் விரும்புவது நேராகாததாகின்றது.

ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்கார் முதலிய சில்லோர் அச்சிட்ட திருக்குறட் பிரதிகளே சான்றாதற்குரியன, திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் முதலிய பல்லோர் அச்சிட்டனவாகச் சொல்லும் திருக்குறட் பிரதிகள் பரிமேலழகருரையன்மையின் சான்றாதற்குரியனவல்ல வென்றது ஆறாவதாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் முதலிய பல்லோர் நேரே திருக்குறளுக்கு உரைசெய்தாரல்லர். அவரெல்லாம் பரிமேலழகருரையைச் சிறுவர்களும் உணரத் தெளிந்த நடைபிலேழு திபுள்ளார். அவற்றிற்றங்கள் கருத்து ஒருசிறிதுஞ் சேர்க்கவில்லை. இதுநிற்க. பரிமேலழகருரைப் பிரதிகளே பொன்றுக் கொண்டு பலவிடங்களிற் பேதமுடையன. அவற்றில் புதல்வரைப் பெறுதல் என்னுமதிகாரமுகப்பில் நான்கு வருணத்தார்க்கும் பொதுவாகப் பிதுர்க்கடனிறுத்தற்குப் புதல்வரைப் பெறுதல் கூறிய பிரதிகண்டு அவ்வாறே ஐயர் அவர்கள் முதலிய பல்லோர் புதல்வரைப் பெறுதல் என்னுமதிகாரமுகப்பிற் சேர்த்துத் திருக்குறளச்சிட்டனர். அங்ஙனமச்சிட்டமை யவ்வரை பரிமேலழகருரையென்ற துணிபுபற்றியேயாம். ஆகலால், ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்கார் முதலிய சில்லோர் அச்சிட்ட திருக்குறட் பிரதிகளே சான்றாதற்குரியன! திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் முதலிய பல்லோர் அச்சிட்டனவாகச் சொல்லும் திருக்குறட் பிரதிகள் பரிமேலழகருரையன்மையின் சான்றாதற்குரியனவல்ல வென்றது தகுதியின்றாகின்றது.

குறிப்பு:—இது, செந்தமிழ்த் தொகுதி 11. பகுதி 5-ல் வெளிவந்த ஐயவிறுவின் விடையுரையாராய்ச்சிக்குக் கனம் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் அவர்கள் எழுதியுள்ள திருரையின் ஆராய்ச்சி யென்றநிக.

அ முத்தைய முதல்,

உபாத்தியாயன், பாங்கிப்பேட்டை.

151
பொவடலியா.

227

Boadicea.

பிரிட்டன் என்னும் இங்கிலாந்தின் பழைய குடிகளாகிய கேல்ட் ஜாதியாரின் குருமார்கள் துருவியர் (Druids) என்னப்படுவோர். இவர்கள் தற்கால ஆங்கிலேயர்களின் முன்னோர்கள். ஆயினும் தற்கால ஆங்கிலேயரைப் போல கிறிஸ்தவ மதம் பின்பற்றினோர் அல்லர். அவர்களுக்கு நவக்கிரக வணக்கம், விக்ரகாதனை முதலியன உண்டு. பூஜாரிகள் (Oracles) வாக்கினின்றும், தமது குருமார் வாக்கினின்றும் பிறப்பன 'அசரீரீ' வாக்கும் தெய்வ வாக்குமே' என எண்ணிப் போற்றும் இயல்பினராக இருந்தனர். பெரும்பாலும் இன்னோர் வாக்குப் பொய்ப்பதும் இல்லை. நிற்க.

ரோமாபுரியினின்றும் அனுப்பப்பட்ட கவர்னராகிய ஸ்யூடோனியஸ் என்பவன், இப்பிரிட்டன் பேரிற் படையெடுத்து "ஆங்கிள்ஸ் டீ" என்னும் தீவைப் பிடித்தான். இத்தீவுதான் துருவியர்களின் பிரதான வாசஸ்தலம். அவர்கள் மதத்தைச் சிதைத்து வெற்றி கொண்ட செருக்கால் தான், இனி அவர்களை எளிதில் அடக்கிவிடலாமென்று ஸ்யூடோனியஸ் மனக் கோட்டை கட்டிச் சிறு சேனை ஒன்றை அங்கு வைத்திருந்தான். அவனது கொடுமைக்கே அஞ்சிப் பூனைபோல் இருந்த பிரிட்டன் வாசிகள், அவன் இல்லாத சமயம் பார்த்து, முன்பு ரோமர்களால் பெரிதும் மானபங்கம் செய்யப்பட்டுத் தாங்கொணாக் கொடுமைக்குள்ளாகிய "ஐஸினி" நாட்டின் அரசியாகிய பொவடலியா என்பவளைத் தம் தலைவியாகக் கொண்டு, ரோமநாடாகிய லண்டனிற்புக்குத் தம் வெற்றியாளர்களை வென்று வந்தனர். இச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற ஸ்யூடோனியஸ், லண்டனைக் காப்பாற்ற ஒடோடியும் வந்தான். ஆயினும் அவன் முயற்சி வீணாயிற்று. பிரிட்டன் வாசிகள் ரோமர் வாசஸ்தலங்களைக் கொளுத்தி நீறாக்கி உயிர்க்கஞ்சி ஓடிய எஞ்சிய ஆட்களையும் குரூரமாய்ப் பிடித்துக் கொன்றனர். சுமார் 70,000 பேர்கள் படுகொலையுண்டனர். இப்படிச் செய்தால் ஸ்யூடோனியஸ் பயந்து தன் எஞ்சிய ரோமருடன்பிரிட்டனையே பூராவாகக் காலிசெய்து ரோமா

புரி சென்று விடுவான் என்று பிரிட்டன் வாசிகள் நம்பி மோசம் போனார்கள். ஏனெனில், ஸ்யூடோனியஸ், பிரிட்டன் வாசிகளில் 80,000 பேர்களைக் கொன்றுப் போவடஸியாவையும் பற்ற வருகையில் போவடஸியா, மீண்டும் மானத்திற் கஞ்சியும் பகையாளியின் கையாற் சாகப்பயந்தும், தானே நஞ்சு உண்டு இறந்தாள். இதுவே மெய்ச் சரீதை.

உண்மை இவ்வாறிருக்க, மதியூகியாகிய உவல்லியம் கேள்ப பா” என்ற ஆங்கில கவிஞர், தேசாபிமான மேலீட்டால், சரித்திரத்திற்கும் உண்மைக்கும்பெரிதும் முரணாகத் தம் யுத்தி வலிகொண்டு விஷயங்களைக் கற்பித்து “போவடஸியா” என்ற இவ்விஷயத்தைப் பாடி இருக்கிறார். அவர் கூறியபடி விஷயச் சுருக்கம் வருமாறு:—

“உரோமர் கொடுமையால் நொறுக்குண்ட போவடஸியா ‘கிந்திர’ மரத்தடியில் யோக நிஷ்டையில் இருந்த தன் குருமார்களிடம் சென்று தான்படும் கஷ்டத்திற்கு நிவிர்த்தி தேடுகின்றாள். கண்ணும் கண்ணீருமாக அவர்கள் தலைவன் அவளை நோக்கி “ஐயோ! சாபமொழி கூறவும் இயலாமல் துக்கம் எங்கள் தொண்டையை அடைக்கின்றது. அஞ்சேல். ரோமாபுரிக்குக் கிட்டியது நாசகாலம். கால்சேனை அதனை நோக்கி இதோ படை யெடுத்து வருவதை நாங்கள் ஜாக்கிராவஸ்தையில் (நனவிற) காண்பதே இதற்குப் போதிய நிதர்சனமாகும். இனி ரோமர் சங்கீதப் பிரியமே மேலிட்டோராகி, வரவர வீரங்குன்றிப் “போருநர்” என்ற பெயர்க்கே அபாத்திரர்களாய் விடுவர். நம் வனத்திருந்து தோன்றும் மரங்கள் பெருமரக்கலங்களாகிப்பீரங்கி, கொடிமுதலியன நாட்டப்பெற்றவைகளாய், இப்போதுள்ள பூமியினும் அதிக பூமியை ஆட்சி செய்யும். உரோமாபுரி அரசனும் அறியாத அநேக இடங்களை நின் சந்ததி ஆளும். அவன் கொடி பறவா இடங்களில் எல்லாம் இவர்கள் கொடி பறக்கும். இவர்களை வெல்ல எவராலும் இயலாது” என்று தம் கொடுஞ்சொற்களை இன்னிசைக் கீதத்தமைத்துக் கூறி அதுக்கரித்தனர். இம்மொழியைச் செவியேற்ற அரசி, அரசாக்குரிய ஆண்மையொடும் பொருளும் புகுந்து அதி தையமாகச் சண்டையிட்டு உயிர் நீத்தாள். இறக்கும் கால் அவள் வாயினின்றும் பிறந்தவை இவை:—
இரக்கமற்றுத் தருக்கும் செருக்குறு பாவிதாள்! தும் கொடுமைக்

கேற்ற தண்டனை கடவுள் துமக்கு விதியாமற் போகார். நீங்கள் என்ன வெற்றி எய்தினும் ஆட்சிப் பேறு எங்களதே. உங்களுக்கு இனி சித்திப்பன அவமானமும் அழிவுமே”

இவ்வாறு கேள்ப்பர் கூறியது எம்மட்டும் உண்மையென ஆராய்வாம்:—(1) பொவடலலயா தன் ஊர்த் தெய்வங்களாகிய தெய்விக குருமார்களிடம் போனதும், அவர்கள் தலைவன் தீர்க்கத் தரிசனம் கூறினன் என்பதும் கவிஞரின் மனோ கற்பனையே. கேள்ப்பர் பிறப்பதற்கு 1670 வருஷங்களுக்கு முன் நடந்ததாகும் இச்சம்பவம். குருவின் வாய்மொழியாகக் கூறும் தீர்க்க தரிசனம் கேள்ப்பரின் தீர்க்கதரிசனமே. கேள்ப்பர் சமீபகாலத்தவர். சகலவிஷயங்களையும் சரித்திரபூர்வமாகப் படித்தறிந்த பிறகே “ஜோஸ்யம்!” சொல்லுகிறார். காரியம் நடந்த பிற்பாடு யார்க்குத் தான் ஜோஸ்யம் சொல்லத் தெரியாது. “கட்டுமான” வேலையிற்கைதேர்ந்த சிலர்தாம் அறிந்த சில விஷயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு கீழடி, லாடனேந்தல், தாழையூற்று முதலிய இடங்களுக்குத் தற்காலம் “ஸ்தலபுராண மகான்மியம்” ஏற்படுத்தி யிருப்பதுபோல், கேள்ப்பரும் இப் “பொவடலலயா” எழுதி யிருக்கின்றார்.

இப் “பொவடலலயா”வில் உண்மைக்கும் சரித்திரத்திற்கும் முரணாக உள்ள இரண்டொரு விஷயங்களை சுங்கெடுத்துக் காட்டுவாம்:—

(1) ஐந்தாவது செய்யுளில், 4-ஆவது, 5-ஆவது வரிகளில் “அதன் வாயலிற் “கால்” அதோ வந்து நின்றதால்” என்றிருக்கிறது. “கால்” என்பது ஓர் தேசத்தின் பெயர். இடவாகு பெயராய் கால் தேச ஸைனியத்தை உணர்த்தும். இக் கால் நாட்டார் பொவடலலயாவுக்கும் ஸ்யூடோனியஸுக்கும் நடந்த யுத்தத்திற்குக் குறைந்தது 500 வருஷங்களுக்கு முன்னர் ரோமைப் படையெடுத்தவர்கள். இவ்விருவர்க்கும் நடந்த சண்டைக்குப் பின்னர் சுமார் 500 வருஷங் கழித்து ரோமைப் படை யெடுத்து வந்தவர் “காத்” ஜாதிய ரே. ஆதலால் “காத்” என்பதற்குப்பதிலாகத்தான் ஒருவேளை “கால்” என்னுமொழியைத் தவறிக் கேள்ப்பர் பிரயோகம் செய்து விட்டாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. என்ன இருந்தாலும் 500

வருடங்களுக்குப் பிந்தி நடந்த ஒரு காரியத்தை அது நடந்த சுமார் 12:30வருஷங்களுக்குப் பின்பு நன்குணர்ந்து எதிர்கால சம்பவத்தை அறிவிப்பதுபோல துருவிய குருவின் வாய் மூலமாகத்தம் கவிசா துரியத்தால் வெளியாக்கிய கௌப்பின் ஆற்றல் என்னே!

(2) பத்தாவது செய்யுளில் பொவலலியா “பொருகளம் புக்கனள், பொருது வீந்தனள்” என்கிறார் கௌப்பர். அவள் “பொருது வீந்தது” பெரும் புளுகு. “சூடுண்ட பூனை அடுப்பங்கரையேறா” ததுபோல், ஏறகனவே படாதபாடு பட்டஅவள், உயிர்க்கும் மானத்துக்கும் அஞ்சி நஞ்சுண்டே தற்கொலை செய்து கொண்டனள். இதுவே உண்மை. நிற்க.

இப் பொவலலியாவைப் பற்றி இன்னும் இரண்டொரு சங்கதிகளே கூறி விஷயத்தை நிறுத்துவம்:—

சிந்திரம் துருவிபர்களுக்கோர் புனித விருகூழ் என்பதை இரண்டாவது பாட்டு முதல் வரியே அறிவிக்கும். இதற்குப் பின்னும் பெருமை கொடுக்கக் கருதிக் கௌப்பர் 7-வது பாட்டாகிய “இதன் பினர் நம் வனத் திருந்து தோன்றுவ” என்று ஆரம்பிக்கும் செய்யுளில் “இச்சிந்திரமரங்கள் இனிக் கப்பல்களாகி பிரங்கி, கொடி முதலியன ஏற்றி முன்னிலும் அகல்புவி ஆளும்” என்று, தம் காலத்திருந்த ஆங்கிலேயர் ஜயத்தைக் குறிக்கின்றார். கௌப்பர் காலத்தில் கப்பல்கள் யாவும் சிந்திர மரத்தாலேயே கட்டப்பட்டன வாதலின் அவர் இப்படி இம் மரத்திற்கே பெருமை கூறினர். இக்காலம் அவர் உயிருடன் இருப்பாராயின் இவ்வளவு பெருமைபும் அவர்களது புண்ணிய விருகூழ்களுக்குக் கிடைத்திராது. ஏனெனில், தற்காலம் கப்பல்கள் யாவும் சிந்திரப் பலகையா லாகாமல் இரும்பினால் அல்லவா ஆகின்றன? ஆயினும் அவர் போன்ற சமர்த்தர்களுக்கு இதற்கும் ஓர் காரணம் கற்பிப்பது அசாத்தியமான காரியம் ஆய்விடுமோ? தீர்க்க தரிசனமாக இவ்வளவு விஷயங்களை வெளிக்கிளப்பிய அவர், இவைசொன்ன துருவிப் குருவையே இங்காலத்து அகிசயங்களான காற்று, நீராவி, மின்சாரம் முதலியவற்றால் இப்பங்கும் புகைக்கூண்டு, ஆகாய விமானம், இருப்புப்பாதை, மோட்டார் ரதங்கள், டிராம் வண்டிகள், தந்தி, தபால், கம்பியில்லாத் தந்தி முதலியவற்றைக் குறித்தும் பேசச் செய்திருப்பார் என்பதில் ஐயம் என்ன?

மாயீரும் புவிபைஆள் மாட்சி யுற்றரோம்
ஆபிரம் நகர்களை அடியிற் றேய்க்கிற
தாயீனும் கவ்வும்மண் அதன் செருக்.கதன்
வாயிலிற் கால் அதோ! வந்து நின்றதால். (5)

ஏனைய டீராமர்கள் எழுவர் ஆயினும்
மானவீ ரத்துவம் மதித்தி டார் அவர்
ஆனவர்க் குப்புசுழ் ஆகும் இன்னிசைக்
கானம தால்,படைக் கலத்தின் இல்லையால். (6)

இதன்பினர் நம்வனத் திருந்து தோன்றுவ
அதிர்பேருங் குண்டெனும் ஆயு தத்தொடும்
பதிசிறை நிகர்கலப் பாயொ மும்முனை
யதனிணும் அகல்புனி ஆட்சி செய்யுமால். (7)

ஆயரோம் மன்னணும் அறிந்தி டாதபல்
தேயம்நின் சந்ததி செலுத்தும் ஆணையே.
ஏயஅன் னவன்கொடி ஏயந்தி டாவிடம்
மேயஇன் னவர்களை வெல்வர் இல்லையால்." (8)

இன்னிசை வெம்மொழி ஏயந்த யாழினைத்
தன்னுடல் குனிந்துகை தடவிப் பாணனும்
அன்னவன் தன்னதா வேசம் ஆர்தரச்
சொன்னமுன் மொழிகள் இச் சொற்கள் ஆகுமால். (9)

அரசருக் குரியபே சாண்மை யோடும்அவ்
உரைஉளத் தொளிரான் சூய்த்துப் பொம்மெனப்
பொருகளம் புக்களள், பொருது வீந்தனள்;
விரவலர்க் குகுத்தனள் வீயுங் கால்இவை.:— (10)

கருணையில் கருவமார் காத கர்களே!
உரியதண் டனைஉமக் குதவும் ஈசனே.
அரசமெக் கேஅவன் அளித்த தாம்: இனி
வருபவை துமக்கவ மானம் ஈசமே. (11)

சமாசாரக்கொத்து.

சொக்கலிங்கம்புத்தூர் மாணிக்கவாசக வீத்தியாசாலையின் மூன்றாம் வருஷ பூர்த்திக்கொண்டாட்டம்:—15—11—13 மலை 3 மணிக் கு ஒரு பெருஞ் சபை கூடியது. நகரத்தார்கள் சமார் 400 ஆடவர்களும் 200 பெண்மணிகளும் வந்திருந்தார்கள். கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப்பெற்றவுடன் அழைப்புப் பத்திரத்தில் குறிப்பித்தவாறே மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவி சாயரவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்து சபையின் நன்மையைப் பற்றியும் தமிழ் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் தமிழ்க் கலாசாலைகளின் அபிவிருத்தியைப் பற்றியும் சொக்கலிங்கம்புத்தூர் நகரத்தார்களின் தமிழ்ப்பிமானத்தைப் பற்றியும், முன்னுரையாகச் சில கூறியபின் பலவான்றகுடி விநாயக வித்தியாசாலைச் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ஸ்ரீ இராமச்சந்திர சாஸ்திரிகள் நன்றியறிதல் என்பதைப் பற்றியும், ஷேஷித்தியாசாலைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ சுப்பய்யரவர்கள் ஈகை என்பதைப்பற்றியும் நன்றாகஉபந்யசித்தார்கள். பின்னர், கோனாபட்டுகற்பக விநாயகவித்தியாசாலைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ அ. கோபாலையரவர்கள் ஈவேநீலைமை யென்பதைப் பற்றியும், மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீ ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் ஈட்டி என்பதைப் பற்றியும் பற்பல மேற்கோள்களுடனும் சரித்திரங்களுடனும் உபந்யசித்துச் சபையை மகிழ்வித்தார்கள். அநந்தரம் மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் அருள் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி உயர்ந்த உதாரணங்களுடன் மிகவும் அருமையாக உபந்யசித்தார்கள். இங்ஙனம் உபந்யசிக்கையில் திருவாசகத் திருப்பாட்டு ஒன்றற்கு அவர்கள் கூறிய வியாக்கியானமானது சபையோர் யாவரையும் பரவசப்படுத்தியது. அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் ஒவ்வொரு பிரசங்க முடிவிலும் அவ்வப் பிரசங்கநயங்களை விளக்கி வியந்து பேசி முடித்தார்கள். ஸ்ரீ. ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள், வலயப்பட்டி விநாயக வித்தியாசாலைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ. திரு. இராமசாமியயங்காரவர்கள், சொங்கலிங்கம்புத்தூர் மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ. ரெ. இராமமூர்த்தியய்யரவர்கள் இம்மூவரும் தாங்கள் இயற்றிய வாழ்த்துப்பாக்களைச் சொல்லிப் பொருள் விரித்தார்கள். கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப்பெற்றது. இரவு 1 மணிக்கு நிறைவேறியது.

இவ்வாறு ஒருகாலத்தில் அதி உன்னத நிலைமையிஷிருந்த உரோமபுரியும் உரோமர்களும் தம் காலத்தில் தாழ்நிலையுற் றிருப்பதையும், பண்டைக்காலத்தில் பரிதபிக்கத்தக்க நிலையில் இருந்த ஆங்கில பூமியும் ஆங்கிலரும் தம் காலத்தில் எவரும் பொறுமை எய்தத்தக்க வற்றும் எய்திவருவதையும் நன்குணர்ந்து, முன்னைய அரசின் புகழ் மங்கித் தளர்ந்துவருவதற்கும், பின்னையதன் புகழ் பொங்கி வளர்ந்து வருவதற்கும் காரணம் கற்பித்துத் தம் முன்னோர் பெருமையை நாட்டமுபலும் இப் புலவர் பெருமானது ஜீவிய சரித்திரச் சுருக்கம் வருமாறு:—

ஆங்கிலர்களின் தவப்பயனாக 1731 லு நவம்பர்மீ 26உ அவ தரித்து, தீவிரபுத்தி, சாந்தம், தெய்வபக்தி, சுதேசாபிமானம் முத லியவற்றிற் சிறந்து, பரிசாசமாகவும் சிரிக்கச் சிரிக்கவும் கணிபாடும் வன்மைவாய்ந்த இவர், பர்க்ஹாம்ஸ்டெட் (Berk hamstead) டில் ஹெர்ட்டுஃபர்ட்ஷையர் (Hertford Shire) என்னு மாகாணத்திற் பிறந் தவர். இவர் தந்தை அவ்வூர் மடாதிபதி. தம் ஆறாவது வயதில் தாயை இழக்கும் துர்ப்பாக்கியம் இவர்க்கு நேரிட்டது. ஏழாவது வயதில் இவரைப் பள்ளிக் கனுப்பினார்கள். 18-ஆவது வயதில் சட்ட கலாசாலைபிற் படித்து 23-ஆவது வயதில் நியாயவாதியாயி னார். 32-ஆவது வயதில் (House of Lords) “பிரபுக்கள் மகாசபை” யில் ஓர் பெரிய உத்யோகம் இவர்க்குக் கிடைத்தது. கிடைத்தும் என்? அப்பெரிய சபையில் துழைந்தது அதுவே முதல்தடவையாத லின் இயற்கையில் அபலராயிருந்த அவர் “அவையஞ்சி மெய் விதிர் த்து”ச் சித்தப் பிரமைக்குள்ளாயினர். கிறுக்குப்பலமாகப் பிடிக்கவே மும்முறை அவர் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றனர். பிறகு (St. Albans) “ஸேயிண்ட் ஆல்பன்ஸ்” என்ற பைத்திய வைத்திய சாலையில் அவரை வைத்துக் காத்தனர். அவ்விடம் ஒரு வருஷம் இருந்து குணப்பட்டுப் பைத்தியம் தீர்ந்து வெளிக்கிளம்பித் தம் சொந்தக்காரரிடமிருந்தும் சிநேகரிடமிருந்தும் பொருளுதவிபெற்று “ஹண்டிங்க்டன்” என்னும் கிராமத்தில் வசித்தனர். 1773-ஆம் லு மறுபடியும் இவர்க்குக் கிறுக்குப் பிடித்து விட்டது. விடவே அப்பொழுதும் அவர் தற்கொலை செய்துகொள்ள எத்தனித்தார். இப்பைத்தியமீங்காமல் இரண்டுவருஷம் இருந்தது. மீதி வாழ் நாள் எல்லாம் அவர் மனக்கவலைபாற் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார். என் றே தெரிகிறது. 1781-ஆம் வருஷம் ஆஸ்டன் என்னும் சீமாட்டி

யின் வேண்டுகோட் கிணங்கி ("Task") "டாஸ்க்", "ஜான்ஜில் பின்" (John Gilpin) முதலியன எழுதினர். 70-ஆவது வயதில் இகம் நீங்கிப் பாஞ்சென்றார். வேடிக்கையாகவும், இயற்கையழகு களை உணர்ந்து வர்ணித்தும் இல்லற வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்தும், பொது ஜனோபகாரமாகவும் "பக்கிச் சுவைநனி கொட்டச் சொட்டவும்," எளிதிற்பொருள் விளங்கவும், படிப்போர்க்கு இனிமையும் உருக்கமும் பயக்கவும் எழுதும் திறமையில் இவரினும் மேற்போனவர் எவருமில் என்பது அறிஞர்களின் துணிபு. இவர் இயற்றிய நூல்களும் பாடல்களும் பலவுள: இவர்செய்த பெருநூல்களுள் முக்கியமானவை (Table Talk), "பிழைகளின் வளர்ச்சி" (Progress of Error), சம்பாஷணை (Conversation), தர்மம் (Charity), முதலியனவும், ஹோமர் மகாகவியின் நூல்களின்மொழி பெயர்ப்புமே.

பொவலஸீயாவைப் பற்றி அவர் கூறியுள்ள ஆங்கிலச் செய்யுட்களின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு வருமாறு:—

பொவலஸீயா.

ஆங்கில வீரமார் அரசி, ரோமரின்
தாங்கரு கொடுமையிற் றவித்து. வெஞ்சினம்
ஒங்கிய குறியொடும், ஊர்த்தெய்வங்களின்
பாங்கர், ஆலோசனை பண்ணு காலையில், (1)

பரவிய * சிந்தரப் †பாத பத்தடி
நரைமுது ‡ துருவிய ஞானி மேவினன்
பெருகிய சினம்துயர் § பிறங்க ஒவ்வொரு
எரிநிகர் சொலும் அவன் இயம்பலாயினன்:— (2)

"இளவரசி! சினக் * கிழைத்தஒப் பில்குறை
களைநினைந் தெம்கிழக் கண்கள் † எங்குதற்
களவிலா வெகுளி, யாம் அறைவெஞ் சொற்களைத்
‡ தனைதலே காரணம்; தான்மற் றில்லையால். (3)

"அழிவுறும் ரோம்" இதை அதன்செந் நீரினில்
எழுதுதி தோய்த். தஜீ டேற்றம் இன்றியும்
பழிவெறுப் பெய்தியும் பயங்க ரத்ததன்
இழிகொடும் பழியென எய்தும் நாசமே. (4)

* சிந்தரம்—Oak; † பாதபம்—மரம்; ‡ துருவியஞானி—Druid chief;
§ பிறங்க - தோன்றிவிளங்க; * இழை-செய்த; † எங்குதற்கு - அழுவதற்கு.
‡ தனைதல் - கட்டல்.

மாணுக்கர்கள் பேசிய சிறப்பைப்பற்றி அக்கிராசனாகிரபதியவர்கள் மிகவும் சிலாகித்துப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். பின்னர் ஷெ. மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலை உதவிப் போதகாசிரியர் ஸ்ரீ. நரசிம்மராவ் அவர்கள் அறுகூல தாம்பத்தியம் என்ற விஷயத்தை யுபந்யாசித்தார்கள். சபாநாயகரவர்கள் அதன் சிறப்பைக் கூறியபின் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப்பெற்றுச் சபை நிறைவேறியது.

மாலை 3 மணிக்கு மறுபடியும் சபை கூடியது. ஜனங்கள் காலை யிலும் அதிகமே. கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப் பெற்றதும் ஸ்ரீ. மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்களே அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் போதகர் ஸ்ரீ. ச. அரி ஹரய்யரவர்கள் இந்துக்களின் முன்னேற்றம் என்பதைப் பற்றியும், நெடுவை வித்துவான் ஸ்ரீ. திரு. இராமசாமிய்யங்காரவர்கள் முயற்சி யென்பதைப் பற்றியும், மதுரை வித்துவான் ஸ்ரீ. சுந்தரேசய்ய ரவர்கள் நல்லொழுக்கம் என்பதைப் பற்றியும், மாணிக்க வாசக வித் தியாசாலைத் தமிழ்ப் போதகர் ஸ்ரீ. ரெ. ராமமூர்த்தியய்யரவர்கள் குற்றங்கடிக் தல் என்பதைப் பற்றியும், மதுரை வித்தியாபாநுப் பத் திராதிபர் ஸ்ரீ. மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் அறம் என்ப தைப் பற்றியும் உபந்யசித்தார்கள். ஒவ்வொருவர் உபந்யாச நயங் களைப் பற்றியும் அக்கிராசனாகிரபதியவர்கள் மிகவும் அழகாக அவ்வப் போதே கூறியதுடன் முடிவுரையும் நன்றாகப்பேசினார்கள். நெடுவை வித்துவான் ஸ்ரீ. திரு. இராமசுவாமிய்யங்காரவர்கள் அடியிற் கண்ட வாழ்த்து வெண்பாக் கூறினார்கள்.

பொன்னமருஞ் சொக்கலிங்கம் புத்தூரின் முத்தமிழான் மன்னவையின் மூன்றாம் வருடநிறை—வென்னவருங் கூடி மகிழ்ந்துலலக் கொள்ள விளங்கியதே நாடியநல் லோரா னயந்து.

ஸ்ரீ. ரெ. ராமமூர்த்தியய்யரவர்கள் எல்லாவித்துவான்கட்குந் தனித்தனி நன்றிகூறி மாலை சூட்டினார்கள். சபையில் வந்திருந்த எல் லாருக்கும் நன்றிகூறி சுந்தன தாம்பூலாதி கொடுத்தபின் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப்பெற்றது. இரவு 9 மணிக்கு நிறைவேறியது. நகரத்தார் விருந்தும் வித்துவான்கள் உபசரணையும் சிறப்பாக நடை பெற்றன. சொக்கலிங்கம்புத்தூர் நகரத்தார்கள் இங்ஙனமாகத் தம க்குள்ள தமிழ்பிமானத்தால் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார்கள். எல் லாம் வல்ல இறைவனருளால் இந்த வித்தியாசாலையும் நகரத்தாரும் பல்லாண்டு வாழ்க. சபம். சபம். சந்தியவாக்கி.

பிரசங்கங்கள்:—மேலேச்சிவப்பட்டி சன்மார்க்க சபையில் 13-11-13 மலை 4 மணிக்கு ஒரு கூட்டம் கூடியது. அதில் இராமநாதபுரம் சேது சம்ஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீமத் ரா. ராகவையங்காரவர்கள் தலைமை வகித்து கம்பராமாயணத்தில் ஆங்காங்கு சில கவிதைகளைக் கூறி அவற்றின் அரும்பொருள்களை யுபயாசித்தார்கள். 3 மணி நேரம் அமிர்த வருஷம் பொழிந்ததுபோல இருந்தது. சபையார் மிகவும் சந்தோஷ பூரிதரானார்கள். தமது சம்ஸ்தான வித்துவான வர்களை சபைக்கு அனுப்பியதற்காக கனம்பொருந்திய ஸ்ரீமத் சேது பதி மஹாராஜா அவர்களுக்கு சபையார் வந்தனங்கூறி, வந்திருந்த வித்துவான்கட்கும் பிறர்க்கும் சந்தன தாம்பூலாதிகளுதவ மலை 3 மணிக்கு நிறைவேறியது.

* * *

கோயமுத்தூர் விவசாயக் கான்பரென்ஸ்:—விவசாயக் கான்பரென்ஸ் ஒன்று அடுத்த டிசம்பர்மாதம் முதல் வாரத்தில் கோயமுத்தூரில் ஆரம்பமாகும். அந்தக் கான்பரென்ஸுக்கு இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் ரெவினியூ மெம்பர் ஸர் R. கார்லையலும், அவருடைய செக்ரட்டேரி ஸர் E. மக்லாகனும் வருவார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

* * *

இந்தியன் ஸிவில் ஸர்வீஸ்:— 1912-ம் வருஷத்தில் இந்தியன் ஸிவில் ஸர்வீஸ் பரீட்சையில் தேறிய இந்தியர்கள் பெற்ற மார்க்கின் ஜாப்தா அடியில் வருவாறு.

	மார்க்குகள்.
(1) மிஸ்டர் பெனிகால் ராமராவ்	3935
(2) மிஸ்டர் ராமச்சந்திரன்	3921
(3) மிஸ்டர் பைசேந்திர குமாற்பாஸு	3840
(4) மிஸ்டர் யஸ்வந்த் அனந்த கோட்போல்	3611
(5) மிஸ்டர் ஸத்யேந்த்ர நாத்ராய்	3552
(6) மிஸ்டர் ஸ்ரீ. ஸ்ரீதரநிஹேரு	3278
(7) மிஸ்டர் சிடிஷ் சந்திரஸேன்	3162

I. C. S. பரீட்சைக்குப்போன 47 பேர்களில் மேற்கண்ட 7 பேர் இந்தியர்கள் ஆவார்கள்.

வாழ்த்துப்பாக்கள் வருமாறு.

சொக்கலிங்கம்புத்தூர் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலையின்
ஆசிரியர் ப்ரும்மஸ்ரீ,
ரெ. இராமமூர்த்தி ஐயரவர்கள் இயற்றியவை

செந்தமிசை மிகவளர்க்குஞ் சிந்தையினுள்
சேறைநகர்த் திறமைவாய்ந்த
முந்துறுசெஞ் சமத்தான வித்துவான் மொழியுநல
முழுதும் வாய்ந்தோன்
எந்தவுல கத்தினுஞ்செல் வித்தியா பாதுவுக்கிங்
கிறைவ னானேன்
கந்தசா மிக்கவிஞ னிச்சபையிற் றலைமை
யுற்றான் கவினிவாழி.

கண்டவர் கேட்போ ருள்ளந் தன்கணை யாக நட்பை
வண்டமிழ் மொழியாற் சொற்றான் மதுரைமா ணவர்சங் கத்திற்
கண்டிமக் ராச னாகி பதிமறை யவர்கு லத்தோன்
ஒண்டிற லுறுகோ பால கிருஷ்ணா முரியோன் மன்னே.

சீரார் ககிரேசச் செம்மலே தேனாகப்
பேரா ரருளதனைப் பேசினையால்—ஏராரும்
இன்பம் பெறுக விசைபெறுக வாணாரும்
அன்பும் பெறுகவிவ ணார்ந்து.

கோநகர் நற்பகவிநாயக கலாசாலைத் தமிழாசிரியராகிய பண்டிதர்
ப்ரும்மஸ்ரீ,
அ. கோபாலையரவர்கள் இயற்றியது.

பூணிக்க னைம்பெருமான் நிருவருளாற் சொக்கலிங்கம்புத்தூர்மேவி
மாணிச் சிமனத் திகழும்வணிககுலதிலகரெலாம்மனத்தால்வாக்காற்
நின்பெறச்செய்தவினாலே நாணாளும்பேர்பெற் றோங்கும்
ராசகவித் தியாசாலை நீழி வாழி வாழி.

மனுஜினம்காலை 9 மணிக்கு மறுபடியும் சபை கூடியது. முதல் நாளைப் பார்க்கினும் அதிக ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். கடவுள் வாழ்த்துக் கூறப்பெற்றதும் மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீ. மு.கதி ரேசச்செட்டியாரவர்கள் அக்கிராசனம்வசித்தார்கள். மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலை மாணவர்களில் பழ. மு.நாகப்பன்-கடவுளுக்கவியென்பதைப் பற்றியும், ராம. சிதம்பரம்-கேள்வி யென்பதைப் பற்றியும், அரு. சுப்பையா-கல்வி யென்பதைப் பற்றியும், ராம. நாகப்பன்-அடைந்தோர்ப் புரத்தல் என்பதைப் பற்றியும் உபந்யசித்தனர். நா. முத்தய்யா, அரு. ராமன் என்னும் இருவரும் களவு, கள்ளாமை களைப்பற்றியும், முரு. சிதம்பரம், அள. அருணாசலம் என்னும் இருவரும் சாகபகூண மாமிசபகூணங்களைப் பற்றியும், வயி.சுப்பய்யா, பகி. சேதுராமன் என்னும் இருவரும் பிதுரார்ஜித சுயார்ஜிதப் பொருட் சிறப்பைப் பற்றியும் வாதப் பிரதிவாதமாகப்பேசினார்கள். சு. பழசியப்பன் நற்சினேகம் என்பதைப் பற்றியும், அள. அருணாசலம், வித்யாகர்வம் என்பதைப்பற்றியும், முத்துப்பட்டணம், நாகப்பன் வெட்டென்பேசேல்என்பதைப்பற்றியும் உபந்யசித்தனர். முன் மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலையில் கல்விகற்று இப்போது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க கலாசாலையில் கல்வி கற்றுவரும் ப.கி.சுப்பய்யர் எழுதியனுப்பிய அறிவு என்ற விபாசம் படிக்கப்பெற்றது. மாணிக்கவாசக வித்தியாசாலையில் கல்வியிலும் பெண்மணிகளில் சுப. உமைபாள், சுப. உண்ணமுலை என்ற இருவரும் பெண்கல்வியைப் பற்றி வாதப் பிரதிவாத சம்பாஷணை செய்தார்கள். இவ்வாறாக மாணிக்கர்கள் பேசியதில் சபாகம்பயில்லாமலும் பிழையில்லாமலும் மிகத்தெளிவாக மூழைச் சொற்களுடன் இருந்தமையால் சபையோர் யாவரும் மிக மகிழ்ந்தார்கள். “தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து, மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது” என்பது உண்மையாகவே யிருந்தது. மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் அடியில்வரும் செய்யுளைக்கூறிய பொருள் கூறினார்கள். அது வருமாறு:

பாவினொடு தேன்கலந்த படியிருமை மக்களுமெய்ப் பன் னாட்டும்
 னாவினொடுபயினலத்தாற்பிரசங்கம்பொழிந்ததிறனுவை
 சேவினொடு திகழ்தடஞ்சூழ் சொக்கவிங்கம் புதுரி,
 சீலமிரு மாணிக்க வாசகவித் யாசாலை செழிக்க மா தே

சமாசாரக்கொத்து.

உரு

நீரிழிவுவியாதி பரிசோதனை:—இந்தியாவில் நீரிழிவு வியாதி பரவி அதற்குப் பலர் இரையாகி வருகிறார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்த வியாதியைப் பரிசோதனை செய்து அதற்குப் பரிசார வழியைக் கையாடுவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்களைச் செய்ய இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதப் பரிசோதனை பஞ்சாப்பில் முதல் முதல் ஆரம்பிக்கப்படும். பரிசோதனை செய்வதற்கு அனுபோகமுள்ள ஆபீஸர் ஒருவர் தெரிந் தெடுக்கப்படுவார்.

*

*

*

சூதாட்ட ஸ்தலத்தில் இருபத்தோராயிரம் ரூபாய் பிடிபட்டது:—கல்கத்தா போலீசார் பர்த்தோலா தெருவிலுள்ள ஒரு வீட்டில் சூதாட்டம் நடைபெறுவதாகத் தெரிந்து திடீரென்று சென்று சோதனை செய்தார்கள். 50-பெயர், சீட்டு சொக்கட்டான் முதலிய சூதாட்டக் கருவிகளுடன் சூதாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருபத்தோராயிரம் ரூபாய் அவ்விடத்திலிருந்து போலீஸார் கைப்பற்றினார்கள். அன்றிரவு, வேறிரண்டு இடங்களிலும், இதே குற்றத்திற்காகப் பலர் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்களாம்.

*

*

*

ஆனரபில் மிஸ்டர் சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரின் நன்கொடை:—ஆனரபில் ராப்பகதூர் P. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் கள்ளிக்கோட்டை டவுனுக்கு ஒரு சாவடி, கால்நடைகள் நீர்ப்பருகு வதற்கு ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டி, இவைகளையும் கல்லாய் டிஸ்பென்ஸரிக்கு ஒரு கிணறு, ஒரு விளக்கு இந்த நன்கொடைகளையும் கொடுத்ததற்காக, முனிஸிபல் அதிகாரிகள் அவருக்கு வந்தனஞ்சொல்லி அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

*

*

*

மதுரை சரஸ்வதி சங்கீத சபையின் முதல்வருஷக் கொண்டாட்டம்:—இச் சபாவின் முதல்வருஷப் பூர்த்திக் கொண்டாட்டம் மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூலில் நடைபெற்றது. வித்வான்களுடைய சங்கீதக் கச்சேரிகளும், பாகவதர்களுடைய ஹரி கதாகாலக்ஷேபமும் நடைபெற்றன. சபையோர்களுக்கு சிற்றுண்டி முதலியவை யளிக்கப்பட்டன. சபையின் வருஷாந்தர வரவு செலவு

சிப்போர்ட்டி வாசிக்கப்பட்டி புது வருஷங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களைப் பற்றியும் பிரேரணை செய்யப்பட்டது.

* * *

மோட்டார் ஸர்வீஸ் நிறுத்தப்பட்டது.—மதுரை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட ரோட்டுகள் செப்பனிடப் படுவதால் 26-10-13 முதல் இரண்டு மாதங்கள்வரை பிரயாணிகளுள்பட 4 டன்னுக்கு மேற்பட்ட மோட்டார் வண்டிகள் மதுரைஜில்லா எல்கையில் போக்குவரத்து செய்யப்படாதென்று ஜில்லா போர்டார் உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து மதுரைக்கும் காரைக்குடிக்கும் போக்குவரத்துள்ள வாடகைமோட்டார்வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டன.

* * *

ஒரு பக்காத்திருடன் விசாரணையிலிருக்கிறான்.—வெகுநேரமாகப் பம்பாயில் மராம் வண்டிகளிலும், ஜனங்கள் கூடியிருக்குமிடங்களிலும் சட்டைப் பைகளிலுமுள்ள கடியாரசு முதலியவற்றை மிகு சாதாரணமாகத் திருடி, போலீசார்வசத் தகப்படாதிருந்த ஒருவன் இப்போதகப்பட்டு, விசாரணையி லிருக்கின்றான். இவன் திருடிய பொருள்களை விழுங்கி வேண்டியபொழுது கக்கி யெடுத்துக்கொள்ளும் வழக்கமுடையவனும்.

* * *

இந்தியா சிலோன் இருப்புப்பாதை.—வருகிற ஜனவரிமீ முதலில் திறக்கப்படுமென்று முன் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சிலோனின் வேலை இன்னும் முடியாதபடியாலும் தனுக்கோடிக்கும் மன்னார்குடி மிடையில் ஓடுவதற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த புகைக்கப்பல்கள் வழியிற் பழுதுற்றுத் தடைப்பட்டுக் கிடப்பதாலும் குறித்தகாலத்தில் இப்பாதை திறக்கப்படமாட்டாதுபோல் காணப்படுகிறது.

* * *

கார்டுகளில் உ, சிவமயம் முதலான எவ்வித எழுத்துகளும் எழுதப்படாதார், அவ்விதம் எழுதினால் அந்தக்கார்டுகளை ஸ்டாம்பு ஒட்டாத கார்டுகள்மாதிரி பாவித்துத் தபாலபீசில் அரைஆணுவசூல் செய்கிறார்கள்.